

men het over het "geval" heeft, komt het op ons over alsof het hier om een kwaadaardig gezwel in de samenleving gaat. We vinden dat Willem beslist in een andere kategorie thuishoort. Omdat Willem medeondertekenaar is van dit briefje zijn we er wel van overtuigd dat de schrijvers niet weten waar ze mee bezig zijn. Welke oorzaak dit heeft zullen de schrijvers wel weten, wij denken dat het ligt aan hun beperkte bevattingsvermogen.

Voor wat betreft het volgende is ons de logica van de zinsbouw niet helemaal duidelijk. "Waar waren jullie? Jullie hadden toch afgesproken dat jullie Willem zouden bellen". Als je dit leest rijst gelijk de vraag op: als we Willem moesten bellen, moest dat dan op een bepaalde plek gebeuren? Bij ons weten is een telefoongesprek nooit plaatsgebonden. Het navolgende "voor een trip naar Zeeland" moet trachten het zeer krepele nederlands goed te maken.

"Onze complimenten voor deze keurige regeling, professoren". Professoren moet trouwens met één f, heren. Maar over welke regeling hebben jullie het nu weer. Wij kunnen in het voorgaande geen regeling ontdekken of hadden wij de trip naar zeeland moeten regelen? Duidelijkheid over het bedoelde bevordert de leesbaarheid van de brief. In verhouding tot de syntactisch onverantwoord opgestelde zinnen is het woord "professoren" hier geheel op z'n plaats. Onze complimenten hiervoor. Hier sluiten de schrijvers "punt 1" af en gaan consequent door naar "punt 2". Ze schrijven: "Hoe zit het met het week-end KMT: WDtsl?" Welnu, wij geloven dat het KMT: WDtsl er nog wel staat. Die dubbele punt is niet helemaal terecht gebruikt want er volgt na dat leesteken geen uitzetting over wat dat KMT nu wel eigenlijk inhoud. Wél lezen we een afkorting die bijzonder fantasierijk is.

"Dit moet voor Oktober geregeld zijn." We hebben